

Eva Andreas

Tunadalskyrkan 160904

Tema: Att vara lärjunge – utmaningar och möjligheter "Grunden"

Matt 28:16-20

Under hösten kommer de flesta av mina predikningar att ha ett gemensamt tema, och varje predikan ger olika vinklingar på temat. I programbladet står den text som är utgångspunkt så att man om man vill kan förbereda sig innan. Temat är Att vara lärjunge – utmaningar och möjligheter. Vi kan säkerligen ha många tankar omkring ordet lärjunge – det kan kännas kravfyllt – vi måste en massa, vi borde vara si och så vilket kan vara svårt och jobbigt; men det kan också ha en väldigt positiv klang – tänk att få ha Jesus med sig på vandringen och veta att han aldrig lämnar oss utan i livets alla situationer finns med och vill stötta och hjälpa, även om vi inte alltid förstår det.

För att vara lärjunge är inget vi gör själva och i egen kraft, utan det handlar om närheten till honom och att han sänder ut oss och gör det möjligt.

I söndags var det avslutningsgudstjänst i Himmets missionshus som nyss har sålts, och när jag satt på gudstjänsten så började den vackra altartavlan att tala till mig.

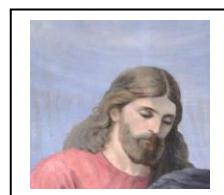
Utgångspunkten för den i de bibelord som står bredvid är "Kommen I alle som ären betungade och jag skall vederkvicka er och " Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdigheten ty de skola bliva mättade". Men i min tanke blev det också en bild för att vara lärjunge. Och därför skulle jag vilja anknyta till den idag.

Att vara lärjunge är att vara nära Jesus, att krypa nära honom, och både få dela sina tankar och ta emot av hans tankar – det handlar om en relation som är så viktig. Och som hela tiden är på hans initiativ. Han säger kom, jag vill ha din närhet, gång på gång i evangelierna möter han människan på hennes egna villkor, inte utifrån hur andra uppfattar henne utan på att han ser hennes innersta, och kan stötta och hjälpa på olika vis. Han ser också vilka möjligheter som finns i varje människa och kan använda det i sin tjänst och på sitt sätt.

Men han vill också ha vårt gensvar. En relation där bara den ene är aktiv är dömd att misslyckas, det måste vara både ock. Vårt gensvar är att säga: Ja, jag tror på dig, jag litar på dig, jag klarar inte allt själv, men hjälp mig att göra så gott jag kan.

När jag satt i gudstjänsten och mediterade över tavlan så var det som att olika delar av den talade om olika saker, och jag vill dela det med er nu, och kommer att visa olika delar av tavlan, men som tillsammans bildar en helhet. Och det är väl så det är att vara lärjunge. Det finns många olika vinklingar, många olika sätt att fungera på, men allt hänger ihop och bildar en enhet. Paulus säger i Rom 4 *Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter så utgör vi, fast många en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra.*

Den första bilden är den som är grunden för att överhuvudtaget vara lärjunge. Jesus själv, som kom för att visa vem Gud är och vad det innebär att tro på honom. I missionsbefallningen som vi läste förut så säger han: Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar och jag är med er alla dagar till tidens slut.

Vilket anspråk: åt mig har getts all makt i himlen och på jorden – ordet makt betyder auktoritet – alltså den som har möjligheter som ingen annan har. De första kristna hade en kort trosbekännelse: "Jesus är Herre", och i det ligger ett förtroende för att han kan, att han vet, att han vill gripa in i många olika situationer där han får vara med. När vi ser ut över vår värld ser det ju verkligen inte ut som att han har all auktoritet, men på hur många ställen får han vara med och styra?

Lärjungens förtroende för Jesus makt och auktoritet är betydelsefull, för då går man åt samma håll, inte åt olika, och då vill man göra det han vill, även om det ibland kan gå emot min uppfattning om hur det ska vara.

Men sen har vi den andra sidan av Jesus, den som symboliseras av den uträckta handen, av armen som kramar om. Han som har sådan kraft, bryr sig också om det lilla, ger beskydd och uppmuntran, förväntar sig inte det omöjliga, utan vill ge av sitt stöd i livets olika situationer. Kom till mig, jag vill ge dig vila- Se till att du har mig med i ditt liv så kommer jag att hjälpa dig bära frukt, så får du del av allt det som jag har – precis som en gren är beroende av trädet för att växa och fungera. Än en gång säger han "Kom till mig" och så vill han lära oss vad det innebär att vara lärjunge. När Jesus vandrade i mänsklig gestalt kunde han lära sina tolv lärjungar då på ett väldigt praktiskt och konkret sätt. De förstod inte allt, de orkade inte alla gånger, men ändå använde han dem, gav dem nya möjligheter när de misslyckades, och efter tre år hade de förstått så mycket att de fick ett nytt uppdrag. Gå ut och gör alla folk till lärjungar.

Och då möter vi bilden av lärjungen som krupit upp i Jesu närhet. Det är en sådan vila och närhet i bilden av honom som finns där, och man kan fundera mycket på vad han har att samtala med Jesus om. För att vara i Jesu närhet är ju att ta chansen att dela livet på många olika sätt. När Jesus levde drog han sig ibland undan tillsammans med sina lärjungar för att få vara tillsammans med dem utan att folket fanns runt omkring. Ibland tog han med sig några stycken ur lärjungaskaran för att finnas vid hans sida när han hade extra behov av det. Och även om vi inte har så många skildringar av det tog han sig säkert tid för var och en och lyssnade till deras tankar, till deras funderingar kring allt som hände.

Idag kanske vi skulle kalla det bön, eftersom vi inte kan komma till honom bokstavligt och möta hans blick och höra hans röst. Men andligt sett kan vi få ha närheten, få vi komma med vårt och försöka lyssna in vad han säger. I vårt högpresterande samhälle kan det vara svårt att få tid, för det kräver lite tid, och att vi slappnar av så pass mycket att vi kan få in rätt våglängd. Men han kan tala på så många sätt: i bibelordet, i gemenskapen med andra kristna, genom det som händer runt omkring oss som kan skapa engagemang, genom att jag brinner för något speciellt. Och så får vi hämta kraften och styrkan hos honom för att sedan kunna gå vidare, prova om det fungerar, komma tillbaka till honom och endera bekräfta: det gick bra eller fundera tillsammans med honom, nej det här blev inte bra, hur kan vi göra istället.

Tänk vilken möjlighet att gång på gång få komma tillbaka till honom, att på nytt och på nytt krypa upp i hans närhet och ta emot hans kärlek och utmanas av honom. Det bästa är att det inte finns några begränsningar utan att vi får komma med allt. Paulus skriver i Filipperbrevet: *När ni åkallar och ber, tacka då Gud och*

låt honom få veta alla era önskingar. Då skall Guds frid som är mer värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Jesus Kristus.

Den sista bilden är den som kanske sammanfattar Missionsbefallningen bäst, vandringsstaven och hatten. Även om man kan undra om lärjungarna på Jesus tid var klädda så. Men för mig handlar det om en rörelse inåt och utåt. Att använda staven och hatten, att gå ut, att försöka förmedla det Jesus sagt och komma tillbaks och lägga av det, att få hjälp av staven att orka gå också när det inte är lätt terräng, utan livets realiteter kommer och tränger på.

När Jesus ger lärjungarna sin befallning har de ingen aning om hur de ska kunna utföra uppdraget: *Gå ut och gör alla folk till mina lärjungar. Döp dem i Faderns och Sonens och den helige andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er.*

Hur skulle dessa enkla olärda män kunna göra det omöjliga? Men Gud själv banade vägen, den helige ande kom, de fick berätta om Guds väldiga gärningar så att alla förstod vad de sade, de mötte människor från hela världen som kom till tro och som for hem och i sin tur berättade. 12 blev tretusen och sedan svindlar tanken, och idag går det inte att räkna alla som tror och har trott på Jesus. Förutsättningarna för lärjungaskap ser olika ut i olika länder, men Jesus makt och auktoritet gör att budskapet hela tiden går vidare, genom att människor tar Jesus ord på allvar, försöker förstå och gör vad man kan på många olika sätt.

Utmaningen till oss ligger i att förstå vilka bud Jesus har gett oss och omsätta dem i vårt eget liv- för det går ju inte att lära andra det vi inte själva har tagit till oss.

Men det finns också Möjligheter i detta- tänk vilken upptäcktsfärd det kan bli att med nya ögon läsa evangelierna och se vem han är och vad det är han har lärt oss. För det finns alltid mer att förstå, mer att upptäcka. Det är lätt att bli hemmablind och tycka att vi kan allt det här, men med den helige andes hjälp så kan vi få helt nya möjligheter. Men vi behöver ta på oss vandringshatten och använda käppen och staven.

Det kan vara lätt att tycka: Ja, men jag kan inte, det finns så många andra som är bättre – ja det kanske det finns, men tänk att just mina gåvor och mina möjligheter är unika och kan komma till nytta. I Bibeln har vi många skildringar av människor som inte tyckte de kunde – Mose tyckte inte att han kunde prata , men Gud sa: jag är med dig, därför kommer det att fungera, och din bror får vara ditt språkrör. Gideon tyckte inte att han skulle kunna befria folket , men han fick svaret Jag är med dig, därför kan du. Jeremia tyckte han var för ung, jag duger inte att tala: Gud säger jag är med dig och skall rädda dig..

Vi får i samband med missionsbefallningen samma svar: Jag är med dig alla dagar till tidens slut. Vi kan känna oss svaga, vi kan tycka att vi inte räcker till, men han säger till oss idag: Jag är med dig, därför kommer det att fungera.

Och det är inte de stora sakerna som är viktigast, de behövs också, men ett glas vatten till en törstig, ett värmande ord till den som har det jobbigt, är lika mycket värt – fast vi kan tycka att det inte är någonting.

Tänk att få be om öppnade ögon för att kunna se vad han gör genom oss, men också se vad han gör i och med oss, hur har jag fått ta emot andras uppmuntran, andras kärlek, andras vittnesbörd, Hur har jag hört honom tala? Kan det hjälpa mig i min tur att ge vidare?

Han vill använda oss, och han ger oss den utrustning, de hjälpmedel vi behöver, och det kommer vi att se närmare på under höstens gång. Tänk att vi får vara i hans närhet och ta emot av allt han vill ge – så att han ska kunna bli känd och trodd.

AMEN

